

28

THESES
EX

PHILOSOPHIA
MORALI,

SUMMO FAVENTE NUMINE,
EXCELLENTISSIMO PHILOSOPHORUM ORDINE
CONSENTIENTE ET APPROBANTE,
PRÆSIDE

M. HIOBO FIDEJUSTO

Gäufern / P. L. C.

Publico Eruditorum Examine
concessa

IN ACROATERIO,

2VI LoCVs eX Voto DatVs, Vt MVsas VeneretVr

Publicè Respondendo

Præstantissimus atque Per-Doctus

DN. CHRISTIANUS S. Herstädt/

Erfurtensis,

Die 5. Februarij,

Horis cõsuetis ventilabuntur.

ERFORDIÆ,

Excudebat JOH. HENR. Grosch / Acad. Typogr.

PRÆFAMEN.

L. S!

Tria Specimina eadem brevitate sunt expectanda. Ut
L. B. dextrè judicet, cursum Philosophicum hæcenus
continuatum, & brevi temporis spatio prorsus absolvend-
um, etiam habeat, quò probeat, quidam Dominorum Audito-
rum in isto Collegio Philosophico promissum brevitatæ usum
non livido, sed candido exponere Lectori B. C. D. constituerunt.

TH. I.

Felicitas humana non est ipsa Beatitudo, non
Summum Bonum, sed finis hominis ita, ut hic sit
illa, & illa hic: Beatitudo enim est omnium bono-
rum, quæ homini tam quoad animam, quàm
quoad corpus & fortunam sunt necessaria ad bene
vivendum, complexio. Summum Bonum dicitur
ipsa virtus. Finis est ipsa virtutum actio.

TH. II.

Felicitas humana est ipsa operatio animi per ra-
tionem, aut non sine ratione secundum virtutem o-
ptimam in vita perfecta animi voluptatem con-
iunctam habens.

TH. III.

Corporis voluptatem ex Ethica rejectam volu-
mus tanquam felicitatis humanæ consequens, quod
ab alijs dicitur conscientia bona, quæ est actus judi-

judicialis, quâ intellectus practicus, secundum le-
ges naturæ præcipue actiones vitæ perpetratas exa-
minans, nihil invenit, quod accusatione, multo
minus pœnâ dignum sit, sed potius quod recti si-
bi conficius, humanâ animi voluptate ac tranquil-
litate fruatur. E contrario corporis voluptati aliquis
dolor semper datur admixtus. Necesitatem conse-
quentiæ concessam innuere videbimur asserentes,
quod corporis voluptates quædam sint, quæ vel ad
corporis sustentationem, vel sobolis procreationem
spectantes, nō omni careant necessitate, e.g. Si homo
hominem generat, sentiet voluptatē corporis. Si ho-
mo generosô potu & cibô alitur, corporis volupta-
te gaudebit. In hisce duobus exemplis antecedentis
& consequentis contingentiam offendimus licitam,
ut meritò talem necessitatem consequentiæ eatenus
probare possimus, quatenus homines rectæ rationi
non refragantur & mensuram non transgrediun-
tur.

TH. IV.

Voluptas animi, quæ sanô sensu audit consci-
entia bona, non responder tanquam terminis sy-
nonymicis conscientiæ (1) rectæ, quæ id faciendum
aut omittendum dicitur, quod omninô facien-
dum aut omittedum est juxta legem naturæ ac di-
vinam. Nec (2) erroneæ, quæ dicitur id, quod fa-
cien-

ciendum non est. Nec (3) Dubiæ, quæ ad neutram partem se determinat. Nec (4) Probabili, quæ nititur fundamento probabili cum aliqua formidine oppositi. Nec illi, quam nonnulli addunt, (5) conscientiæ scrupulosæ respondet, quæ unquam parti inhaeret sed cum anxietate levi fundamento innixa. Potius igitur, quemadmodum horum æquivocatorum æquivocans est prius actione, circa rem & legem ita versans, ut, si res agibilis habet conformitatem cum lege, dicat eam esse agendam, sin difformitatem, eam esse omittendam; ita conscientia bona erit, quæ demum bonam sequitur actionem, solatur & exhilarat.

TH. V.

Quamcunque corporis voluptatem eligimus, illa, si evanuit, aliquid animali detrahendo dolorem remittit, quamvis aliquid addere videatur: e.g. cibus ab omnibus ferè imperitis creditur animali aliquid ponderis addere, sed experientia probat contrarium, quod facillè posset demonstrari, nisi

Theses ex Philosophiâ Naturali propediem

ventilandæ hoc objectum sibi

vindicarent.

Ji 2149

ULB Halle 3
002 410 087

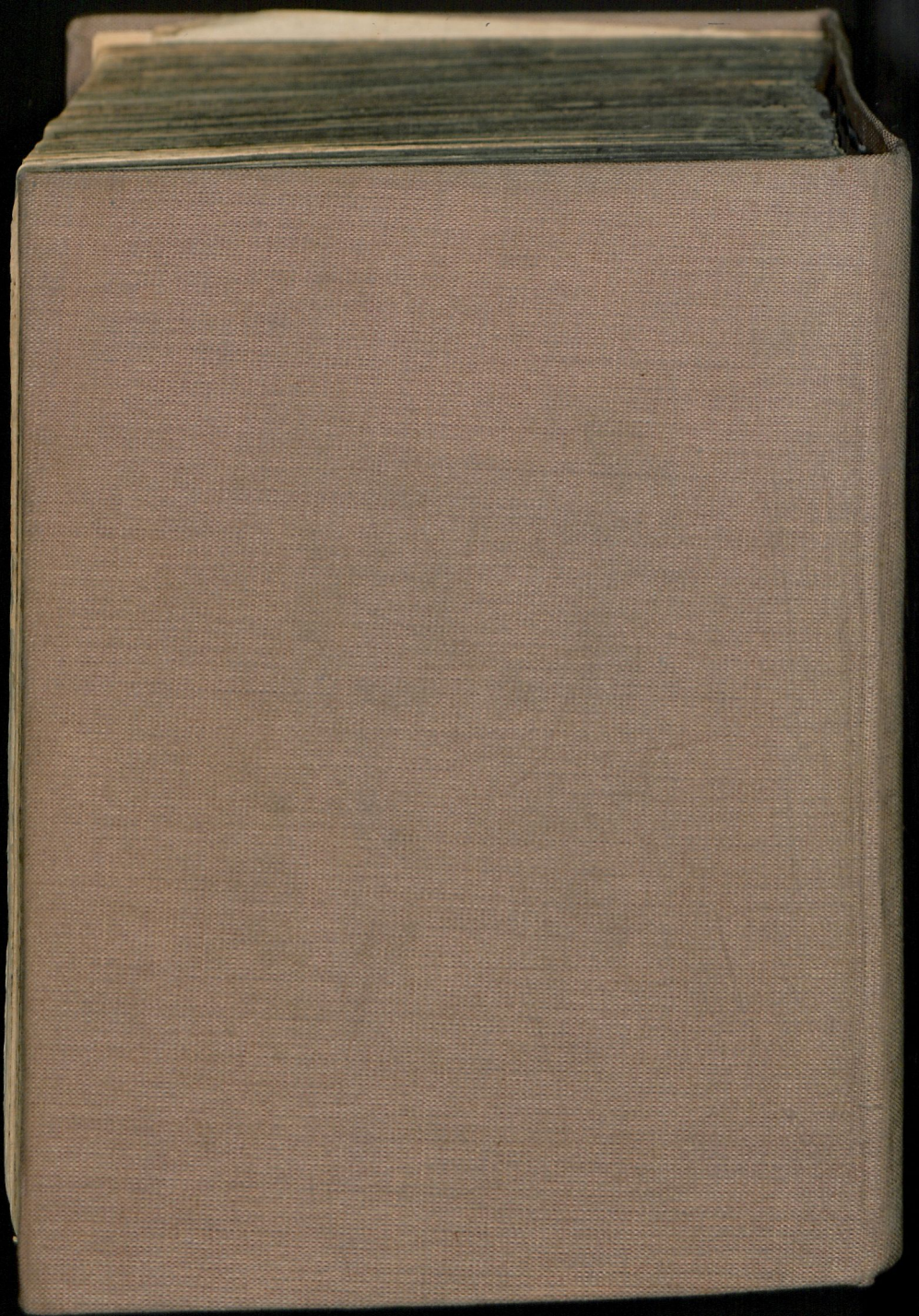

sb.

Vs 18

VONA

28

THESES
EX
PHILOSOPHIA
MORALI,
SUMMO FAVENTE NUMINE,
EXCELLENTISSIMO PHILOSOPHORUM ORDINE
CONSENTIENTE ET APPROBANTE,
PRÆSIDE
M. HIOBO FIDEJUSTO
Häusern / P. L. C.
*Publico Eruditorum Examine
concessa*
IN ACROATERIO,
QUI LOCVS EX VOTO DATVS, VT MVSA VENERETVR
Publicè Respondendo
Præstantissimus atque Per-Doctus
DN. CHRISTIANUS Sperstädt/
Erfurtensis,
Die 5. Februarij,
Horis consuetis ventilabuntur.
ERFORDIÆ,
Excudebat JOH. HENR. Grosch / Acad. Typogr.

